

neren efter reglerne i dette kapitel. Der indføres således en »karantæneperiode« på 10 år, hvor der ikke på ny kan meddeles gældssanering efter reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs.

Har skyldneren tidligere fået gældssanering efter de almindelige regler i konkurslovens kapitel 25-28, vil der ikke gælde en sådan »karantæneperiode«.

En skyldner, der tidligere er meddelt gældssanering i forbindelse med konkurs, må i en situation, hvor den pågældende før udløbet af »karantæneperioden« på ny er blevet kvalificeret insolvent, i stedet indgive begæring om gældssanering efter de almindelige regler i konkurslovens kapitel 25-28.

Stk. 7 svarer til den gældende § 197, stk. 3, i konkursloven og forslaget til lovens § 197, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.1.

Til § 231 b

Det foreslås, at det alene er skyldnere, hvis gæld i det væsentlige er pådraget ved erhvervsmæssig virksomhed, der skal kunne få gældssanering på andre betingelser og vilkår, end hvad der følger af de »almindelige« regler om gældssanering efter konkurslovens kapitel 25-28.

Er en lønmodtager under konkursbehandling, og er skyldnerens gæld i det væsentlige ikke-erhvervsmæssig, bør den pågældende i relation til en gældssanering ikke behandles anderledes end den skyldner, som ikke er gået konkurs. Udgangspunktet vil derfor i denne situation være, at der ikke kan meddeles gældssanering i konkurs på lempeligere betingelser og vilkår, end hvad der følger af reglerne om gældssanering uden for konkurs (de »almindelige« regler om gældssanering). Dette medfører bl.a., at der for den konkursramte lønmodtager, der ikke i det væsentlige har erhvervsmæssig gæld, normalt må stilles krav om, at skyldneren har afklarede økonomiske forhold, og at skyldneren skal afdrage på gælden i 5 år efter kendelsen om gældssanering.

Med hensyn til vurderingen af, om skyldnerens gæld i det væsentlige er erhvervsmæssig, henvises til bemærkningerne ovenfor til forslaget til konkurslovens § 231, stk. 1, nr. 2. Stammer skyldnerens gæld fra en kautionsforpligtelse for erhvervsmæssig gæld, må den betragtes som erhvervsmæssig i denne sammenhæng, jf. herved forslaget til konkurslovens § 231, stk. 1, nr. 2 og 3.

Som bestemmelsen er udformet, er der mulighed for undtagelsesvist at anvende reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs, uanset at skyldnerens gæld

ikke i det væsentlige er erhvervsmæssig. Undtagelsesbestemmelsen har navnlig til hensigt at sikre, at de betingelser, der gælder for gældssanering i forbindelse med konkurs, også kan finde anvendelse i tilfælde, hvor der samtidig behandles gældssaneringssag for to ægtefæller eller samlevende, hvoraf kun den ene har i det væsentlige erhvervsmæssig gæld. I modsat fald ville der kunne opstå situationer, hvor ægtefæller eller samlevende, som samtidig søger om gældssanering, skulle behandles efter forskellige regler.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.1.

Til nr. 21 (§ 232, stk. 1)

Efter *stk. 1* foreslås det, at skifteretten tidligst skal kunne afsige kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel i forbindelse med konkursboets slutning efter § 143 eller i forbindelse med skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab og udlodning, jf. § 151. Før dette tidspunkt vil det ofte ikke være muligt nærmere at opgøre skyldnerens gæld.

Bestemmelsen skal tillige sikre, at forholdene i det relevante konkursbo er afdækket i tilstrækkeligt omfang, således at der er tilvejebragt et forsvarligt beslutningsgrundlag, inden der træffes afgørelse om gældssanering. Efter forslaget til konkurslovens § 231 a, stk. 2, 2. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 20), kan der således i almindelighed ikke afsiges kendelse om gældssanering i forbindelse med konkurs, hvis skyldnerens gæld er pådraget i en virksomhed, hvor det i forbindelse med konkursbehandlingen konstateres, at ledelsen i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede den virksomhed, der er eller har været undergivet konkursbehandling, forsvarligt. Denne betingelse forudsætter, at forholdene i virksomheden er undersøgt, inden der træffes afgørelse i gældssaneringssagen.

I skifterettens vurdering af en gældssaneringssag efter reglerne i dette kapitel skal bl.a. indgå kurators regnskab og redegørelser i konkursboet samt fordringshavernes eventuelle oplysninger efter forslaget til konkurslovens § 233 a, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 23.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.3.

Til nr. 22 (§ 232, stk. 2)

Efter forslaget til konkurslovens § 232, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 21), kan skifteretten tidligst afsige kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel i forbindelse med konkursboets slutning efter § 143 eller i forbindelse med skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab og udlodning, jf. § 151.